

„Toen de avond gevallen was, zei Jezus :
kom, laten wij oversteken” (Mc. 4.35).

†

Om voor altijd bij God in vreugde te leven
is aan onze dankbare liefde ontnomen

DE HEER

ALFONS VERMEEREN

weduwnaar van **Mevrouw
GERMAINE DE BLEECKERE**

geboren te Leupegem, op 16 juni 1895 en vroom
overleden in de H. Hart-kliniek te Oudenaarde,
op 11 oktober 1981, gesterkt door de HH. Sakra-
menten van de zieken.

**Lid van de kerkraad van de St.-Amandus parochie
Leupegem, van de Confrerie van het H. Sakrament
en de H. Amandus en de Kristen Bond der Ge-
pensioneerden.**

Het diep geloof en Godsvertrouwen dat hij van
huisuit had ontvangen en gevoed, is hem een
kracht geweest om alles moedig te aanvaarden en
te dragen.

Met Alfons verdwijnt een bekend en vertrouwd
figuur uit ons midden. Als bekwaam vakman en
vol plichtsbefef bouwde hij te samen met zijn
echtgenote in eerlijkheid een tehuis voor zijn
gezin.

Gedurende 35 jaar heeft hij de belangen van zijn
parochiekerk gediend als kerkmeester. We zullen
die vertrouwde man niet meer zien rondgaan in de
zondagsmis en uitvaarten van de overledenen,
waar hij steeds aanwezig was en een gift ontving
voor zijn kerk.

Eenvoudig, wijs, stipt en gediensig heeft hij in
dienst gestaan van zijn evenmens. Hij was dan ook

de graag geziene vriend van al zijn burens en zo-
vele landbouwers voor wie hij gewerkt heeft. Hij
was fier op zijn werk en stond steeds dienstvaar-
dig klaar voor de klanten.

Met hoop en vertrouwen is hij naar het ziekenhuis
vertrokken, maar daar heeft de Heer hem geroepen
naar het Vaderhuis, daar zijn werk hier op aarde
volbracht was. Zijn dankbaarheid was groot voor
allen die hem verzorgden. Zijn laatste dagen waren
dagen van gebed en vereniging met zijn overleden
echtgenote, ouders en kleinzoon Patrick.

Bij dit heengaan danken wij God voor al het goede
en schone dat de dierbare overledene in zijn leven
trachtte te verwezenlijken voor het welzijn van zijn
gezin, zijn kerk en vele vrienden. Ook de kinde-
ren en kleinkinderen zijn hem zeer dankbaar voor
alles wat vader en vava betekende in hun leven.
Onze parochiegemeenschap dankt de overledene
voor zijn dienstvaardigheid aan de kerk en de
steun die hij haar verleende met zijn echtgenote.
Ook voor zijn vrienden gepensioneerden is het
geen afscheid maar een blij weerzien.
H. Amandus, bid voor ons !

Gustaaf en Nicole VERMEEREN-VAN DE VELDE,
Georges en Marie-Jeanne CHEYNS-VERMEEREN,
Eric en Chantal VERMEEREN-VANMALERGHEM,
Johan VERMEEREN,
Stefaan VERMEEREN,
Patrick CHEYNS(f),
Martine CHEYNS,
De families VERMEEREN, DE BLEECKERE, VAN
TREUS en BATTEAU,

**Wij danken allen die een stuk van zichzelf hebben
gegeven, door in onze droefheid mee te leven.**